

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11C/100/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213533
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Gandelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312213533.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou, v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., , so sídlom Pribinova ulica č. 25, Bratislava, IČO : 35807598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO : 36864421, proti odporcovi : Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Návrh sa zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 27.9.2012, sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu z titulu majetkovej ujmy sumu 125 eur a sumu 935 eur z titulu nemajetkovej ujmy.

Svoj návrh odôvodnil tým, že ako veriteľ zo zmluvy o úvere navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, ktorá vznikla neplnením záväzku z tejto zmluvy voči povinnému W. F.. Súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie súdu, exekučný súd žiadosť prijala bol povinný rozhodnúť o nej v zákonom ustanovenej lehote, do 15 dní od doručenia žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 28.12.2010 a to rozhodnutím o poverení. Ku rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, o meškanie viac ako 17 mesiacov. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil.

Majetková ujma podľa neho predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Podľa navrhovateľa vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje sumu 15 eur, spolu 125 eur.

Nemajetkovú ujmu v peniazoch si navrhovateľ uplatnil preto, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Boli ohrozené jeho legitímne očakávania, že dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu

rizík, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k zániku povinného, že dôjde k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, že dôjde k insolvencii povinného a navrhovateľ mohol uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky. Súd bol nečinný, preto si uplatňuje titulom nemajetkovej ujmy sumu 528 eur (55 eur za mesiac).

Odporca sa koná dajú na začatie konania písomne vyjadril a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 48Er/1417/2009 a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 30.10.2009 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 24.07.2009. Súd rozhodnutím zo dňa 28.12.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovel a poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto predpisom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 9 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednosť štátu, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 zákona nemožno zbaviť. Zodpovednosť predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu k dosiahnutiu, ktorého postup štátneho orgánu smeruje (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 60/2003, ZSP 1/2004). K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.júna 2010, sp.zn. 5Cdo 126/2009).

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) sa exekučné konanie začína na návrh. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného v rozhodnej dobe) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor

žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V prejednávanej príhode ide o exekučné konanie, ktoré bolo začaté dňa 30.10.2009, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave. Je pravdou, že súd nerozhodol o zmene exekútora v zákonnej lehote. Pri posúdení predmetného návrhu súd dospel ku záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, v konaní nebola preukázaná škoda, ani príčinná súvislosť medzi postupom súdu a škodou tak, ako si ju vyčíslil navrhovateľ.

Postup exekučného súdu je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu a vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti, čo je plne v súlade so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky (porovnaj II ÚS 245/2013, IV ÚS 606/2012). Postup exekučného súdu bol preto opodstatnený, súd skúmal vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, najmä z pohľadu práv spotrebiteľa. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ďalej vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Pojem zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (I ÚS 63/00). Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu škody.

Podľa ustanovenia § 17 zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Podľa ustálenej súdnej praxe sa skutočnou škodou rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci by sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Štát zodpovedá za škodu za predpokladu, ak poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ak je nesprávny úradný postup a vznik škody vo vzťahu príčiny a následku. Poškodený je povinný vznik škody preukázať, jeho zaťažuje dôkazné bremeno, že škoda vznikla a musí existovať najneskôr v čase rozhodovania súdu.

V prejednávanej príhode si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu, ktorú vyčíslil ako náhradu istiny s príslušenstvom. Takto vyčíslená škoda nemá žiadnu príčinnú súvislosť s postupom súdu. Nedošlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa, ani k vynaloženiu iných nákladov, ktoré by navrhovateľ nemusel znášať aj v prípade, ak by súd o jeho návrhu rozhodol v kratšej lehote. Otázka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená iba v konkrétnych súvislostiach. O objektívnu zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup ide vtedy, ak je preukázané, že práve nesprávny úradný postup bol príčinou škody. V prejednávanej príhode súd dospel k záveru, že absentuje príčinná súvislosť medzi navrhovateľom tvrdenou a vyčíslenou škodou a postupom súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil aj zapltenie nemajetkovej ujmy. Vznik zodpovednosti štátu za vznik nemajetkovej ujmy tiež predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, ako majetkovej sféry poškodeného a môže predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Zákon pri určení výšky nemajetkovej ujmy neustanovuje žiadne kritériá, a tým ponecháva voľnú úvahu súdu, aby s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu sám vymedzil skutočnosť významné pre určenie výšky náhrady. Aby však úvahy súdu neboli ponechané na ľubovôľu súdu, musia vychádzať zo skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania. Navrhovateľ nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by preukazoval nemajetkovú ujmu. Súd dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť

medzi navrhovateľom deklarovanou nemajetkovou ujmou, ktorá mu vraj vznikla a postupom súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý navrhovateľ označil ako nesprávny úradný postup. Pre neexistenciu príčinnej súvislosti súd návrh navrhovateľa na zaplatenie nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešný odporca si náhradu trov konania uplatnil, avšak ju nevyčíslil a zo spisu mu žiadna náhrada trov nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované a teba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené;

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.